

til dem, der - helt tilfældigt - har fået deres ting smadret inden det tidspunkt i forløbet, hvor politiet måske kan bebrejdes noget.

Som anført ovenfor, må det som udgangspunkt være hærværksmændene, der er erstatningsansvarlige for de ødelæggelser, de helt uacceptabelt har forvoldt på Nørrebro.

### Spm. nr. S 1761

Til socialministeren (2/3 2000) af:  
**Susanne Clemensen (CD):**

»Vil ministeren redegøre for, hvilke muligheder en kommune har for at hjælpe et ungt menneske, der føler sig tvunget af sine forældre til at indgå ægteskab mod sin vilje?«

### Svar (13/3 2000)

**Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):**  
Kommunen har i følge serviceloven forskellige muligheder for at yde hjælp til børn og unge, der har problemer.

Efter servicelovens § 5 har kommunen pligt til at sørge for, at børn og unge kan få gratis rådgivning med henblik på løsning af vanskeligheder i familien. Indholdet af kommunens vejledningsforpligtelse er nærmere behandlet i Socialministeriets vejledning af 5. marts 1998 om særlig støtte til børn og unge.

Der kan efter en konkret vurdering iværksættes foranstaltninger i form af særlig støtte efter servicelovens § 40. Det er en betingelse for anvendelsen af bestemmelsen, at det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til barnet eller den unges særlige behov for støtte.

Iværksættelse af foranstaltninger efter § 40 kræver som udgangspunkt samtykke, idet der er tale om tilbud til familien baseret på samarbejde mellem forvaltningen og familien.

Børn og unge-udvalget i kommunen kan dog træffe afgørelse om tvangsmæssige foranstaltninger, herunder anbringelse uden for hjemmet uden forældrenes samtykke.

Jeg har til brug for denne besvarelse rettet henvendelse til Den Sociale Ankestyrelse, der udtaler følgende:

»Afgørelser truffet af kommunernes Børn og unge-udvalg kan indbringes for Den Sociale Ankestyrelse.

Som ankeinstans træffer Ankestyrelsen bl.a. afgørelse i sager, hvor børn og unge-udvalg har truffet en tvangsmæssig beslutning om anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet, i en situation, hvor der er åbenbar risiko for, at barnets sundhed eller udvikling lider alvorlig skade ved fortsat ophold i hjemmet. En sådan åbenbar risiko for skader på barnet eller den unge jf. servicelovens § 42, stk. 1, nr. 1 og nr. 2 vil efter omstændighederne kunne foreligge i form af tvang til indgåelse af ægteskab, når problemerne ikke kan løses under barnets eller den unges fortsatte ophold i hjemmet.

Det kan oplyses at Ankestyrelsen ikke har haft en klagesag til behandling med dette indhold.

I medfør af servicelovens § 47, stk. 3 kan Ankestyrelsen tage en sag op til behandling og bl.a. træffe afgørelse om tvangsanbringelse efter servicelovens § 42 og pålægge kommunen at gennemføre afgørelsen. Ankestyrelsen har ikke behandlet sager efter denne bestemmelse, hvor der har været tale om tvang til indgåelse af ægteskab mod den pågældendes vilje. Ankestyrelsen har heller ikke modtaget underretning herom.»

Det kan supplerende oplyses, at i forbindelse med en anbringelse uden for hjemmet kan der efter servicelovens § 57, stk. 3 træffes afgørelse om overvåget samvær, om afbrydelse af forbindelsen mellem forældrene og den unge, samt afgørelse om, at barnet eller den unges anbringelsessted ikke må oplyses over for forældrene. Det er en betingelse, at indgrebet er nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges sundhed eller udvikling.

En afgørelse efter § 57, stk. 3 træffes af børn og unge-udvalget og kan påklages til Den Sociale Ankestyrelse.

Det er efter min mening vigtigt, at der i kommunerne udfoldes store bestræbelser for ad frivillighedens vej at forhindre gennemførelse af planer om tvangsægteskab. En tvangsmæssig anbringelse - som kan blive en nødvendig udgang i sådanne sager - kan medføre store omkostninger både for familien og for den unge i form af tab af hele det familiære netværk.